

tot aquell que el vulgui escoltar que la cinquena o sisena plaça ja serien prou bones. Si ell, que és a Seül, diu això, ¿què es pot esperar des d'ací? L'expectació espanyola, que a hores d'ara ja és a Seül, consta de 250 atletes, dels quals uns 90 són catalans. Curiosament, les previsions d'èxit es donen en aquelles modalitats en què hi ha participació, en major o menor grau, d'esportistes catalans. Alguns dels noms que potser sonaran per la megafonia coreana a l'hora de repartir les medalles són: el de Luis Doreste, professor d'Informàtica de la Universitat de Barcelona, que ja té un or olímpic, i que en buscarà un altre participant com a regatista; Josep Marín i Jordi Llopart, marxadors; els tennistes Sergi Casal i Emili Sánchez Vicario; el tirador de plat Eladi Vallduví; i les seleccions de bàsquet i handbol, compostes, majoritàriament per jugadors catalans.

Altres esportistes catalans que han viatjat a Seül són: en atletisme, Montserrat Pujol, que correrà els 800 metres, Carles Turró (4 x 100), Gaietà Cornet (400), Xavier Moracho (110 tanques), Carles Sala (110 tanques) i Alfons Abellán (marató). En aquesta modalitat, es trobarà a faltar la presència de Teresa Rioné.

Una de les representacions més significatives, tant per la qualitat com per la quantitat dels membres que la integren, és la del bàsquet. Noms com Ignasi Solozàbal, Josep Antoni Montero, Josep Maria Maragall, Jordi Villacampa, Andreu Jiménez, Ferran Martínez i el carismàtic Epi conformen



Emili Sánchez Vicario.

les tres quartes parts de l'equip seleccionat. Pel que fa a l'handbol, els catalans són: Jaume Fort, Joan Sagalés, Eugeni Serrano i Jaume Puig. Ells són qui competiran amb les dotze millors seleccions del món, incloses l'URSS i Iugoslàvia. Quant a hoquei herba, cal destacar Santi Grau, els germans Joan i Joaquim Malgosa, Ignasi, Jaume i Xavier Escudé, Jordi Oliva, Miquel de Paz i Jaume Armengol, gairebé tots pertanyents a clubs del Vallès, que hauran de competir amb equips tan pres-

tigiosos com l'australià, el pakistanès o el de Kenya.

Els waterpolistes catalans, per la seva banda, són: Manel Estiarte, que des del 1984 juga i viu a la localitat italiana de Pescara i que ha estat màxim goleador olímpic en dues ocasions; Jordi Neira, Jordi Payà i Jordi Sans.

Tractant més genèricament altres esports, els catalans a Corea són: Núria Garcia i Núria Belchí, gimnastes; Sergi Lòpez, i Dani Serra nedadors i Xavier Vinyoles, remador. □

DES DE 1920, CAP VALENCIÀ NO PUJA AL PÒDIUM

Pocs atletes valencians a Seül

L'esport valencià acudeix a Seül amb pocs noms i condicions molt precàries. Els atletes Josep Manuel Albentosa i Xavier Arques i el jugador de bàsquet Quique Andreu són alguns dels nostres representants.

J. G. C. (Seül)

Agustí Sancho Agustina, nascut a Bell-lloc del Pla (la Plana Alta), va ser el primer valencià que va pujar al pòdiu olímpic, com a membre de l'equip nacional de futbol que va obtenir la medalla de plata als Jocs Olímpics d'Anvers el 1920. Sancho, que es va fer famós com a centrecampista en el F.C. Barcelona, no ha tingut cap èmul. L'esport valencià no pot presumir de grans gestes olímpiques.

Agustí Sancho ha passat quasi inadvertit per a la història de l'esport de la nostra terra; tant, que sempre s'ha afirmat que el primer jugador de futbol in-

ternacional valencià va ser Eduard Curbells Ridaura, jugador del València C.F. Menys transcendència ha tingut encara Francesc Amorós, que pot ser considerat com un dels pares de la gimnàstica mundial. Amorós va tenir la desgràcia de creure en les idees de la Il·lustració i, perseguit per Fernando VII, va haver d'exiliar-se. A França va crear la gran escola gimnàstica de la qual han begut molts països europeus.

L'esport valencià acudeix a Seül en condicions precàries. El nombre i la qualitat dels seleccionats no pot enorgullir ningú. El País Valencià no és cap lluminària esportiva en el panorama de l'estat espanyol.



Ignasi Solozàbal.

L'esport valencià acudeix representat a Seül per només dos atletes: Josep Manuel Albentosa i Xavier Arques, dos alacantins que no podran igualar tot allò realitzat pel seu company, Domingo Ramon, que va ser finalista a Moscou i Los Angeles en els 3.000 metres obstacles.

Per segona vegada hi haurà un valencià en l'equip olímpic de bàsquet. El primer va ser Che González, que va formar part de l'equip que jugà a Roma.

Quique Andreu, jugador del Lliria i que la pròxima temporada formarà part del CAI Saragossa, ha estat la gran sorpresa de la selecció escollida per Díaz Miguel. Andreu és el primer cas d'un jugador que arriba a l'equip nacional sense haver disputat un sol minut en Primera Divisió; la seua participació s'ha degut, sense dubtes, a les absències de Fernando Romay i José Antonio Morales, els dos lesionats, i de Fernando Martín, al qual la seua aventura en el Portland Trail Blazers de la NBA nord-americana li ha costat l'allunyament del bàsquet considerat *amateur*.

En natació serà el castellanenc Josep Lluís Ballester la representació més esperançadora. I no perquè es confie

en ell per a ocupar un lloc en la final, sinó perquè la seua trajectòria es considera brillant.

El ciclisme ha dut Ivan Alemany, de Benifaió, nebot de Salvador Rosa i paísà de Salvador Botella. Alemany és home polivalent i podria ser utilitzat en la cursa dels 100 quilòmetres contra rellotge o en la prova de fons en carretera. Alemany podria tenir alguna possibilitat en la ruta si aconseguira posar-se en l'escapada bona, però una cursa d'aquest tipus és tota una aventura.

El segon ciclista és Agustí Sebastià «Vaquero», de Nules, especialista en persecució individual, prova en què probablement serà alineat.

La participació valenciana compta també amb Empar Dolz, lluitadora de tae kwondo, esport coreà que figura en aquests jocs en l'apartat de «demostració». Les medalles del tae kwondo sols tindran un caràcter simbòlic, la qual cosa significa que el triomf d'Empar Dolz, si es produïra, no podria considerar-se medalla olímpica.

L'handbol comptarà, malgrat l'absència d'última hora d'Alemany, amb Ricard Marín. En halterofília hi haurà Josep Andreu Ibáñez. En gimnàstica, el torrentí Àlvar Montesinos, que



Quique Andreu.

encara no ha aconseguït la superioritat que en altres temps va tenir Jaume Belenguier. En vela participarà, en la classe 470, Francesc Sánchez i, en rem, figura com a suplent Ricard Hutz. Els experts asseguren que Carles Iniesta, en la prova de taules a vela, té algunes possibilitats d'obtenir una classificació destacada i se suposa que Maisa Lloret estarà entre les millors de la gimnàstica rítmica.

Maisa, l'alacantina de la Vila Joiosa, és la gran estrella del país en aquesta disciplina. El problema està en el fet que, com sempre, tindrà al davant búlgares, soviètiques, alemanyes orientals i hongareses, que són les que dominen l'especialitat. □



tano

GANDIA

CEL

Centre d'Estudis d'Anglès i Informàtica

Anuncia el començament el proper
3 d'octubre del curs 88-89

Freqüència de classes (anglès i informàtica):

- Cursos especials per a xiquets:
2 hores setmanals.
- Cursos per a adults a tots els nivells:
2 o 3 hores setmanals.
- Cursos trimestrals intensius per a adults.
- Informàtica i Basic per a adults i xiquets a tots els nivells i en grups reduïts. Horari de mati, vesprada i nit.

Secretaria de 9 a 2 i de 7 a 10
Garrigues, 2 entresol 1r. - Tels. 352 21 02 - 352 69 27
46001 VALÈNCIA

Gravador Enguïdanos, 51, baix - Tel. 348 11 07
46015 CAMPANAR (València)